

3 **Aktuálně**

Vesmírné cestování

4 **Interview**

Z návštěvy v zoologické zahradě

6 **INKognito**

Když si nevíš rady

7 **Duchovní INjekce**

S Bibli k Velikonocům

8 **INformace**

Česko-bratřská církev evangelická

9 **INovace**

Vyjdi správnou botou

10 **Fotoromán**

Taneční láska

14 **Anketa**

Zeptali jsme se dětí

15 **INspirace**

Vaječná show

16 **IN na cestách**

Madagaskar

17 **INtest**

Jak působíš na své okolí

18 **INlove**

Láska s vůní dezinfekce

19 **INstar**

Celebrity a jejich mazlíčci

20 **Zviřecí INvaze**

Poslouchejte zvířata

22 **INfit**

Cvičme, cvičme

23 **Zábava**

Lidská zvěřina!

Když se člověk koukne kolem sebe, vidí svět v různých odlišnostech. Něco je červené, něco bílé, někdo je člověk a jiný zvíře. Ale rozlišit, kdo je kdo, je někdy dost těžké až obtížné, zvláště když otevře svou hubičku.

„Zvěřina“ – jedná se o jazykový styl, který je součástí češtiny. V jiných zemích se používá označení např. animal's language nebo animalish sprache.

(pozn. redakce: Ve skutečnosti je zvěřina s divokou zvěří (o) s některým člověkem nebo zvířetem (o) stranu člověk někdy neví, jestli patří k jakému druhu – apríl. Ale na druhou stranu člověk zvěře a žádný jazykový humor. Ve skutečnosti je zvěřina s divokou zvěří (o) s některým člověkem nebo zvířetem (o)

SLEPÍČÍ KVOKÁNÍ V DŮSLEDKU NEBUČENÍ

Naše „milá“ sousedka na mě vyslepičila, že jsem včera s kámoškou před domem dělala kraviny! Vážení, nešlo o kraviny! Větší psinu jste neviděli! Podle očitých svědků naše hosiřání prý stálo za psi štěk! Uznávám, že pro některé to mohly být vyložené koniny. Ale důvod, proč sousedka zašla za našima, nebyl v tom, že jí štvály naše opičárny, ale spíš to, že jsem jí ráno neřekla ani „bu“. Je pravda, že jsem mohla alespoň trochu zabučet!

DEN POD PSA

Přenádherně jsem si snila, až jsem zaspala. Do školy jsem se řítila jako ohař nebo jako potrefená husa. To je koneckonců jedno. Do třídy jsem doběhla zpocená jak myš. V tělátku jsme běhali neplánovou patnáctistovku, kterou už jsem měla v nohách cestou do školy. K obědu podávali místo silběného kuřete vepřovou. To jsem byla „fakt“ šťastná jak blecha, protože prasátka nemám ráda. Odpoledne začalo pršet. Bez deštníku jsem byla hned mokrá jak slepice, auto mě ošpíchló, že se můj vzhled podobal čuněti. U domovních dveří se mě brácha leká. Jen zavřím, protože jsem utahaná jak kotě. Takže další den jsem si nastavila budík, ať si řve jak pavián, vzala deštník, ač je velký jak kráva, a sbalila svačinu jak bejk, protože oficiálně jsme měli mít vepřo-knedlo-zelo. Cožpak nevědí, že mám radši ptákoviny?!

CHVÍLE S MYSÁČKEM

Když jsem začala randit se svým medvídkem, nebylo slyšet ani pipnutí, jen jsme na sebe vějrali. Ale teď kdákáme o ledasčem a ani se neumíme zastavit. Přiznám se, že mému myšákovi říkám miloučký řufánek, pejsánek nebo kocourek. Samou láskou bych ho nejradši spapinkala. On mě nazývá přenádhernou křepelíčkou, roztomilou beruškou nebo něžňoučkým kuřátkem. Když si tak spolu povídáme, držíme se za pacinky a někdy, ale opravdu jen někdy, spolu cukrujeme. Jak to popisují, červenám se jak rak. Jsme zkrátka zamilovaní.

Milé čtenářky, všechny příběhy jsou zcela vymyšlené, ovšem nevylučuji, že se mohou stát nebo že se už někomu staly! ☺

V tomto čísle jsme si pro vás v redakci připravily několik psích kousků! Tak bacha!

Kikirikí s fíky! Buďte ve střehu, je duben, aprílový čas, který číhá zas a zas! ☺

Radka